

הַלְלוּ פָרָה

תולדות עיונים הערות

התהומות כתובות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזוהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציווים, הערות והארות

פרשת וירא

שנת תשע"ד

סימן צ"ז

בעורת השם יתברך

אהובי בני חביבי.

אין בלשוני מלה עתה לכנות לך דבר. גם אין דעתך צולוה. אך אף על פי כן מלאתי רצונך לכתוב לך על כל פנים אגרת שלום. וכבר כתבתי לך, ומה אוסיף לדבר לך
בנני, וגם לפוי דבריך תהיה פה בסמור אם ירצה ה'. ופה אל פה נדבר את אשר ישלח ה' בפינו.

וה' יאיר עיניך בכל יום למצוא עצות אמתיות, כפי אותו היום והעשה, להתחזק בכל עז. והעיקר לשמה נפשו בכל פעם בגודל ישועתו ונפלאותיו ית' העזומים, אשר זיכנו
לבלי להתנגד על ספרים קדושים כאלה, אשר אין ערוך אליהם. הפוך בהם וסתיב ובלה בהם וכוכו, וחתוף בכל יום למדוד שולחן ערוך נשיחות הרין סי' כי כתוב:
ואמר שכל איש ישראלழוב למלוד בכל יום יומם פסוקים ולא יעדור ע[ן] וספריו הק' ז'ל, ותחלים, ותפלות, וקצת שיחה ביןון לבין קונו.

ואל תישינו בעינך כל דברים האלה שדברנו מזה כמה פעמים, רק בכל יום יהיו בעינך חדשים. ובאמת מי שיש לו לב ישראלי, ומסתכל על האמת, הם באמת החדש
בכל פעם, כי בכל יום ויום נעשה חדשנות לגמרי, וקצת רوانן בחוש. ובכל יום נשעה מה שנעשה, הידושים נפלאים ונוראים, הכל בענין הראש או
קדושתו ואמתתו בעולם, כמו שאומרים (כברמת יוצר בשחרית) ובוטבו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. בראשית' הוא ראי' ב'ית' כידע, היינו שככל יום השם יתברך
מחדר בטובו מעשה הנהרה היוצאת מעדן, שהוא יסוד הפשט שנסמך מהראש בית עיין ליקום חב' סי' סי' והבן דברים אלו היטב, כי אי אפשר לבארם על פני השדה פ' הרבה
דבר מוחמדות הבריאה בשל הזרק יטוד עולם, ויתפרש עד', שהקב'ה מחרשת ברוב טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' היינו הנשمر מהזרק יטוד עולם הנקרא ראי' ב'ית, וזה עיקר כוונת הבראה להרשע מעשה
הרא'ש בבית, וכען שאמרו זיל' (ברכות ז') ואמר רב הילנו כל אדם שיש בו יראת שמים וכו', מי (קהלת י'ב) כי זה כל האדם וכו', רב' אבא בר כהנא אמר שkol זה נגד כל העולם כלול. רב' שמעון בן עזאי אמר, ואמרי
לה רב' שמעון בן זומא אומר כל העולם יכול לא נברא אלא לצורך אלה. פריש'י בשבי זה, שירדא זה, לצאות: של'וווז' (חברה בעלי'). ובמסכת (תני' יב) העולם עומד על עמוד אחד, וצדיק שמו, שנאמר (משל' י') וצדיק יטוד עולם]
וכבר דברתי בדרכ' מעט מזה, כאשר תשמע מפי ר' ז'ן [לכארה הכוונה לד' נתמן מטלשטיין, שה' השלה להולכה כמ' לתכאי מכתבים ממורה נ' לבנו ר' יצחק לטלשטיין]. וה' יאיר עינינו באמיתת תורה
הה'ך, ונזכה לילך בדרכיו ועצותיו בכל יום, עד יש��' וירא ה' ממשים וירבנו באבותנו ובחלנו לעבודתו באמת כל ימינו לעולם.

דברי אביך המזכה לישועתו יתברך

נתן מרשלב

סימן צ"ז

אמר המעתיק תחילת המכתב הלו לא מזאתי, רק מעט מסופו, ואמרתי גם זה להעתיקו, כי מי שיוכה להבטיח בו, ובכל המכתבים, בעינה פקיה. ראה בעניין חשות שכל דבריו ודבריו מושרש בו רפאות מחלת
זיהמתנו, ולהדרכה באור בני מלך מלכי מלכים בשם אלקים חיים, מעמקי שאלת תחיה ומתהתי, כי הם נובעים ויזאים ממאמות טוהר מזקיל ז'ע. אשר יש בדם כח וחווית להשיב נפש
כל ה', בבחינת תחלים קלט, וכך עיצה שאלת הנך (עין ליקום ח'א סי' ו' וה'ב סי' פ'ב), ובבחינת (ישעה ב'ו, יג) ובאו האובדים בארכ' אשר והנדחים בארכ' מצרים והשתחו לה' בהר הקדש ביראה שלימה על ידו בירושלים (נראה שרומו
כאן במלת ירושלים אותיות יראה שלם כמ' בבר' (פנ' סי' י), ועין ליקום ח'ב סי' א'), אכיר' במורה, על כן טרحتי בעורת השם יתברך להעתיק כמעט כל דבריו ודבריו, כי מהם תוצאות חיים – ע' מדרושים ישנים).

אף שאין למכתב סי' צ'ו וצ'י תאריך מרדיוק, אבל מסגנון המכתב נראה שהכתב לבן מורה ר' יצחק'

הדיו והנייר כפי הנראה עולים יפה. שמן זית אין לי שום מקום שייגיע ל'. ותשלה בזוריות, או ביום ד' על כל פנים בלי שם איהו,
כדי שלא אצטרך לחשב על זה כלל ביום ר' אם ירצה ה' נאפשר שנדרך השמן זית להדרקת נר שבת וויט, או להדרת נרות חנוכה, ואפשר כדי להדריק הנר תמיד על ציון רבייז'ל].

לעתה הרוחות הרוכה על ידי הניר והדיו כל האגרת הזה הרצוף פה, שלא עליה על דעתך להאריך כל כך, אך רצונך החזק הוועיל, והדיו נמשכה אחר הקולמוס על ניר
יפה מאד, ברוך השם אשר עזנו עד כה, וגם זה הוא אחד מהישועות וההרחבות הנ'יל, בחינת בצר הרחבת לי (ליקום ח'א סי' קז'ה). ובאמת הוא הרחבה וישועה נפלאה,
כי אגרת שלנו הם רפואות יקרות, כי כולם נובעים מעין היוצא מבית ה', אשר כל פניו למאכל ועליהם לתרופה (חווקאל מה, יג, ועין ליקום ח'א סי' ס'). עליהו היינו הנרי, שהם
עלין ודפין, שעיליהם אנו כותבין כל הספרים הקדושים של התורה הקדושה, אשר הם רפואתנו וחינויו לנצח.

המשך בדף 4

לכבוד יומה ההליליא
דמן הבעל שם טוב ה'ק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר ט"ז:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממרן אור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומישאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישע' ה. ב)
ופרי הארץ לנאנ
ולתפארת
(חי מהר"ן ס"י תקנ"ג)

פלשטים, כי כך הוא חותם עצמו, ועכשו אין פנאי לשמעו
סיפוריו מעשיות, לך עמי לروفא לנוχ אוטך לכבוד יוזט,
וכך הי' הוליכו מיד וגילחו אותו ורחצו אותו וננתן לו
כאוי לשותות.

ושאל אותו מי הוא השני, ואמר לו שמעתם מהבעל שם
טוב, והשיב ה'ן, כי הספרים של הגאון החסיד
אב"ד דק"ק פולנאה נמצאים שם, ואמר לו שהוא נכדו, וגם
הוא נכד לר' נחמן הארידענקרער, ובעצמו הוא חכם כאשר
תראו בעיניכם, והי' לזו החכם שמה כפולה, כי אמר
אפי' לפדות אנשים פשוטים הוא מצוה רבתה, ובפרט
שהזמין לו ה' לפדות אדם גדוֹל כזה, ומיווחם מגזע קדושים
כאלה, זירזו א"ע עם עוד אנשים לנטוע אלוי וכו'.

(שבחי הר"ץ ח"ב אות ב"ג)

יט.

מתנה

בשם הבעל שם טוב הקדוש צוק"ל שמכין אין נוטני
במתנה, היינו שאחד לא יתן לחבירו סכין במתנה.

(שיחות הר"ץ סי' ט)

כ'.

איש כשר בדור הזה

ואמר עוד יהיה זמןשמי שיחיה איש כשר פשוט, יהיה
חידוש גדוֹל כמו הבעש"ט ז"ל.

(שיחות הר"ץ סי' ל"ז)

ב"א.

היכן דמי עבודות השיעית

סיפר הרבה מעוני גדוֹל היראה והקדשה שהייתה לו
בילדותנו, שהייתה זריז וקדוש מאד. ואמר שהייתה

יח.

פדויין שבויים

ובבקר שהוא ערב פפה נמע הקאפעטאן עם כמה
ישמעאלים על הספינה קטנה לתוכה העיר, ובאו
לפניו ובקשו ממנו לחם לאכול, ודיברו עמו ברומיות,
והשיב להם ברומיות והודיעם שיש כאן יהודים ויכולים
אתם לקנות לכם לחם, והשם יתברך ברחמיו אשר בידו לב
מלכים ושרים, הטעיר לבו ובלבו דעתו עד שיצא מפי בלי^ו
ישוב הדעת, ואמר שיקח אחד מהם כדי לקנות לחם
עborם, ונמע מיד עמו האיש של רבינו ז"ל, ובא אל העיר
והלך אחריו אחד מהישמעאלים שלו לשומרו שלא יברת.

אך השם יתברך שלו לו במחשבתנו, היהות שבhayotם
באכמניא בטבריא שמעו מר' צבי הארתקער, שאשתו
ממושחת פראנקין ושיהא מיוחסת גדולה, ואמר שיש לה
אח בראדיז'ש חכם גדוֹל וצדיק, ועלה זאת על דעתו, אך
לא ידעשמו רק שמה של אשת ר' צבי הנ"ל ידע, ותיקף
ומיד שאל על זה החכם שיש לו אחות בטבריא, ומיד
שלחו אל החכם הנ"ל ובא אצלו האיש של רבינו ז"ל,
וכבר סיפרו להחכם כל מה ששמעו מפי האיש מבית
החכם הראשון, סיפרו להחכם כל מה ששמעו מפי האיש
מabit החכם הראשון הנ"ל, ותיקף בבואו אצל החכם הזה
אמר לו אין שום פחד בזה, וסיפר מעשיות בספר לי א"ה
על הסדר, והי' לבבו תמורה גדולה כי לא עלתה על דעתו
שתהיה היישועה כל כך במרהה, עד שיוכחה להיות כאן על
הסדר.

ואמר לו החכם הזה תדע שזה הקאפעטאן כבר עיקלנו
אותו עם הספינה, עד שנינה אתכם לצעת
מספינתו, ומעות צרייכים ליתן לו כמה שירצת, וטוב
להודות לה' אשר הצל אתכם, והפליא עמכם נסים
ונפלאות שוכיהם לבא לךן, ושתקאפעטאן יבולבל דעתו
ויניח לךנים אל העיר, כי זה הקאפעטאן הוא גוזן מפורה
והוא מושרש ברשעתו, כי יחוומו הוא מהמשה סרני

מודברי הרה"צ רבינו נחמן מטשענרטין זצ"ל, על מרכז הבעל שם טוב צ"ל, ותורתו ה'ק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...בכל תקופתינו ושותעתיו לנצח הוא ר' עלי ידי התגלות תורה ה'ק' ודרכיו ה'ק' העומדים לנו בעורתו פלה בפרש בעיתים ה'ק' בעקבות משחה אשר התפשטו
ההורש והגורה מארך כפוּל תדוּ ומכפוּל תדוּ וחושך וכבוּ משיש, אשר נגבייננו רודאשנונים ז"ע, ר'או בן תמדו איך יובנו בני ירושה ה'ק' לעמדו והתחזוק עצמו
ביראת ה' ואמונהו ה'ק', בתוך התגבורות החשובות כהה, וברוך ה' אשר הפליא הפסדו עמו ר' מאכטוני, ובאהירות חיים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש
ונורא כזה, ערד וקידש מן שמי נחיה....

מאמץ מישיב נפש ◊

צ"ח

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מפפרי קודש

מתוך אחד הרבנים שליט"א

סימן ר"א: רושב בסתר עליון

שואל: אם הוא בא מכך כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר מזה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראיינו אצל רבותינו הקורמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הוה, ואצל' שהוה מהם כמה וכמה אשר סלדו מוה, עכ"פ למחצה לששים ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, וראי ה' בין פורקי עול, ועובדיו ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בוה, שיש מעט חסידי או מעיריצי ברסלב בין שאר כל ישראל. כי שונה הדברnl, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק במצבם אנשים מלומדים, אבל כאן למורי, כי זכייה הנ"ל זכייה שאינם קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עברו את השם המודבר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, וכל נמי נפשם, ואשר חז בrhoה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמיים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז נוכחים הם בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקשיות, כי הלא הנה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חי אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

וכן כתוב (ה"ה שמota רע"ו) נ"מ להמון ישראל, שיבקשו רוחמים מבעל הרחמים, שיעורר לבכם להתקשר לצדק אתם מן הקדשה, ולא יהיה לכם התקשרות עם ראשי עرب רב, מראיין עצמן צדיק חסיד פרוש וקדוש וכו', וזה יציל אותנו מכל אלה נגעי בני אדם, והם ראשי הדור.

וכן כתוב (ה"ה דברים ליה) בודאי אין דבר גדול בעולם ממי שהוא תומך התורה, אבל זעירין איןנו. ועוד שיש הרבה טועין ומטעין, ואם אין לו זכות לא זוכה לזה, אלא ידבק עצמו בשדי היהודים שהוא תומך ורוחמים בקבות ורוחמים בכחיה שיזכה לדבק עצמו בת"ח אמת וצדקה, ולזה לא זוכה אלא ע"י זכויות הרבה ותפלות ותחנונים, כי מן השמים אין גותני שום דבר קדושה ומזכה אלא ע"י זכות הקדום וטורה ובקשות ותפלה. עכ"פ אני מבקש ומעורר לך בעליך בתים הקרים, שיחוסו על נפשם ויקומו באשמורות לומר תהלים בקהל נעים ורינה ובקשות, ויתפלל ב齊יבור בכוננה מילה במילה. ויבקש מבעל הרצון שיטה לבו שידבק עצמו בת"ח אמת, כי אין לך דבר גדול בעזה"ב מזה וכו'. אעפ"כ זכות גדול צדיק שהיה לבעה"ב הכהר, שיקשר עצמו לתמוך ת"ח אמת בלב אמרת ולצדיק אמרת, כי עיניו כיוונים כתיב, טעות ומטעין, וכ"א מתקשר לשורשו ואל הנהגה שלו, וזעירין איןון המתקשרין לשורש קדוש.

וע"ע בדברי יואל (שופטים מהדורא תנינא עמוד ע"ג) בעניין מש"כ בספר תולדות יעקב יוסוף שמצוות השמיעה לב"ד הגدول, ומצוות נביה השקירה, הם מצוות נצחים הש"יך גם עכשוו, ועיי"ש בעניין העצמות למזויא את הצדיק וממנהג האmittiy, ואחר כל השקילא וטריא מסים כי העזה היחידי הוא רקס וקמת ועלית, היינו לעמד בתפלה הרבה ע"ז, שיכל לעלות ולהגיע אל הצדיק האמת, וזה ע"י צדק צדק תרדוף, לשון כפילה, היינו לרדוף לחפש ולבקש הרבה אחר זה, ואז יזכה לידע מיهو הצדיק האמת ע"כ, ועוד כתוב שם עמוד צ"ז כי ענין רוחה"ק שזוכה לכון בדעתו להאמת, ואפי' כשאינו יודע ובין העניין, אבל כיון שהוא מבקש האמת, הקב"ה משפיע לו דעת ממורים לראות האמת, וכן הוא להיפך ח"ז, שם האדם מושפע מגינויים ודברים שאינם אמיתיים, הוא מגיע לסמיות עינים כ"כ, שאפי' ענינים כאלו שהוא צדיק להבינם בדעת אונשי, ג"כ אינו רואה ע"כ.

ודוגמת זה מצינו בתולדות יעקב יוסוף (שופטים אות ז') שמעתי מורי בשם הרמב"ן, כי כשרוצה לעשות איזה דבר ומוספק בו אם לעשותו או ייחד, יראה לפירוש תקופה מן הדבר ההוא כל צד הנהה, שלא יהיה לו בדבר ההוא, ואז עלה באמיתית הדבר אם לעשותו או לאו ודפ"ח. כי הוא כלל גדול בכל ענייני עוזה"ז וועה"ב להמשכיל, וכמו שכבתבי בפרטות האדם כך הוא בכלל, כי מצינו בעניין ת"ח שלומי אמוני ישראל משרתי וכחני ה' אשר ה' בס בקודש, ושידין יהודאין כמו דואג ואחיתופל, אשר עליו נאמר אליהם מה לך לספר חוק, ותורתן רק משפה ולחוץ, ועדין נגע הבהירת במקומה עומדת, שהמוכבה הזאת בישראל, שהוא כי יפלא מך דבר למשפט, שלא נודע לך איזה כשר מן הת"ח, זה או זה, כדי שישמעו לו או להשגיח עליו, ומה זה לא נודע להמוני עם אל מי מקודשים יפנה, ועצה היוצאה ליפורד ולנער מך כל הנהה, שאתה חומד ומתהווה לשמעו זהה שהוא לבבודך ולהנתך וכיווץ זהה, ואחר שתסיר מך כל צד הנהה, אז יש מקום להכריע, משא"כ בל"ה ע"כ.

וכتب הרה"ק מקאמארנה (זוהר חי ח"ב תכ"ו) כשהס"מ גובר בעולם הוא עושה ראשים מצדו והוא רוכב עליהם, כמו שאמר מורי הקדוש רבינו נפתלי מרפאשין וכו' שקיים ביאת משיח היה ראשים שהכלב הס"מ היה רוכב עליהם, ולא יהיה ניכרים, ובהכרח להכנייע א"ע, כי מי יודע מה בלבו, ולא יוכל להנצל מהם אלא הלומד תורה לשם ויש לו אמונה, ומה נ"מ מזה שאמרת לי, כי חילתה שיעלה על מחשבה כזאת, כי ה' יראה ללבך ולא האדם, אלא שתבקש רוחמים בכחיה לפני הש"ית ינחני בדרך אמרת עכ"פ אמרת קודש.

סימן צ"ח

ברוך השם, יומ א' ויחי תקצ"ג, ברסלב

רב שלום לאחובי בני חביבי הרבני מורה יצחק נ"

מכהך קבלתי בזאת השעה עם המכתב לטשעהרין, הטבות אשר עשית המכתב הזה לטשעהרין, תהלה לאל זכתי אותך במצבה רכה שאין לה שיעור, שהיה לך חלק כזה בשולם כזה, שבין זוג כוה לא עולה בדי לברך על איזה משפה הכוונה, עיין מכתב צ"ד לר' אברהם בערנוויא, השם יתברך יוזך שתאלל פירוטהך בעולם זהה, שתוכחה להיות איש כשר באמת, והקרן יהיה קיים לעד עיין פאה פ"א מ"א.

והנה קריית מכתבה, והדוחה תקווע בלבי מסטרא הדא ממכתבר, וצער מסטרא חרדא אשר עדין אין מתחזק להשיליך המחשבות של ממוֹן, והלא כבר שמעת כל כך שהיות ותורת קדושות, שהמחשבה ביד האדם להטotta כרצונו. ושאי אפשר בשום אופן, שהיהה שני מחשבות ביחס וכור' ליוקו' יש סי עיבר וריא וחב' סי נא, ועוד שהיות הרבה כהנה, שיוכוין להנצל מהם בסבב ואל תעשה, ובפרט מה שדברנו בשבת חנוכה הזה. על דרי כרכואיה דקניא איטפה (עיין ליוקו' היל שבת זו אות ח' במשה דרבי יהושע בן חנניה עם הסבא דבי תאנא אל דרי כרכואיה דקניא, פיש' טול ביבלה של קנס. וכי מותת התה. זקופה החבילה כמוון דמתפה: כאשר העומר לפוש).

וכתב מוהרנית זיל. אתן לך עזה כלויות בעניין המחשבות איך תנצל תמיד מהם. וזה כרכואיה דקניא וכו'. כרכואיה דקניא והמחשבות שבסמה שנקראים קנים כמ"ש קנה הכמה קנה בינה ודרישה, ולהופך בהסתדרא אחרא יש גם כן קנים דסטרא אהרא במשה בהתרה אשדר העם (בסי' לה' ל"א). וזה בחותם כרכואיה דקניא בחינת כרכוב המשבחות רבות שבמה, שעלה ידי זה האדם נתפס חי' במאנה שנטפה, על ידי שהמחשבות נכרבים ונביבים מרעין לרעין וממחשה לממחשה, עד שבאים למלה שבאים חוו. והעזה לה דרי כרכואיה דקניא. זקיפה כמוון דמתפה. שפתאות ימודר האדים יוניה וישבות יהיה שב לתעשה במוחשבות. וזה בחינת שבת השוכנו למלעל, שבתוך כל הטרות והביבלים והמחשבות והעריניות הרביים יintel את עצמו ויונה וישבות בחינת שבת.

כי באמת המחשבה ביד האדם תמיד להטotta כרצונו. רק שמוסך במוחשבות ועיונים הרבה, ונדמה לו קשחה לשוב ולצאת מהם. אבל עיקר העזה שפתאות ימודר וישבות ובטל עצמו. וזה דרי כרכואיה דקניא, הינו בשאהת נושא כרכוב המשבחות ועיונים הרבה, זקיפה כמאן דמתפה, שפתאות ימודר עזמו הינו עזינו שבת עניין ביטול, כי זה והכל בעניין המוחשבות שהעיקר הוא שב ואל תעשה כמ"ש בלקוטי בס' קכ"ב, ואפילו אם כבר חי' נטה מהמחשבתו ונרכחה ולכלה מקום שלhalbיה. אם ירצה לחשוב ולטוש ולסתה יהיה נלבד ביהר, רק שצורך גם אחר כך להיות שב ואל תעשה מעטה על כל פנים. שבוטן תוקף לבלייל המוחשבות ימודר יוניה ולא יחש עוז. ולפעמים שצורך לה ביטול שיטטל עצמו לגמairy ויזכר בשם תברך ובittel את עצמו לבוי או האין סוף. וזה בחינת שבת שצורך האדם לזכור תמיד ולהמשיך על עצמו קדושת שבת בימי החול בכל עת. וזה מה שכותב בסוף המעה של הבנים שנתהלו (ספ"מ' מעשה י"ב) שכשנרגשין את האדם ימודר עצמו אצל שבת, כי שבת אונין על אדם הראשון עיי' השם בחינת הניל בחינת דרי כרכואיה דקניא איטפה, שבתוך כל הביבלים ימודר יוניה בחינת שבת, ועל ידי זה נintel מהמחשבות רעות, ואו יכול לראות הפתוח שיש שם. כי עניין זה הוא עצה טוביה לכל אדם עכ' ל' ומדוע לא תחגור מתנדך לארש מעליך על ידי עצות קדושות כאלו. ידעתניبني יידעתני, איך ואיך הם מתגברין מאד, אף על פי כן אף על פי כן.

אך כבר ידעת ושמעת, שהעיקר שאותה תהיה שב ואל תעשה, ומה שנעשה ערך אל תחווש על זה, כי יקר מאד בעניין השית' כל המשכה והמחסה שאתה ממשיך את עצמן מהם וכור' מכבודך בדבורי הקדושים (ליקו' חמ' סי' מ"ח). ובזה ראוי לך להחיה את עצמן בכל עת מהמחשבות ורות על ידי שב ואל תעשה, ואל תסתכל אם יתגבורו עלייך אלף פעמים בכל יום חי', אתה תעשה את שול' לברוח מהם בכל פעם. אם תברח מקודם שיכרכו במחשבת מה טוב, ואפילו אם חי' נתרשל עד אשר נשעה חי' כרכואיה דקניא, תעמוד פתאות ותבטל עצמן, ותזכור בשבת שהוא התכלית.

זה העניין אי אפשר לבאר בפרטiot, כי הוא לכל חד כפום מה דמשער בלביה, על כל פנים יכול כל אחד, ואתה גם אתה, לבטל את עצמן בכל פעם, ואו יתרף התגברות המוחשבות לטובה, כדי שתתעורר על ידי זה דיוקא לבחינת ביטול אל האור אין סוף, שהוא יקר מאד מאד. וכל אדם בכל מקום שהוא אפילו בשאלת תחתיות ציריך להמשיך עצמו לה, לאחר דכל רעوتין תמן. וזה עיקר בחינת (תהלים קל, ח) ואציעיה שאלן הנך (ליקו' חמ' סי' ר וחב' סי' פ"ב), שוגם בשאלת תחתיות יכולין לבטל את עצמן אל האור אין סוף, שהוא עיקר תכלית העבודה. וזה ופרעה הקריב את לבן לאביהם שבשבמיים כמו שדרשו רבותינו ז"ל (שוויד פ"א סי' ח), עיין ליקו' חמ' סי' יג' שחולקין על האדם נמצא שרופין אותו, והוא ברוח בכל פעם לחשי'ת, וכל מה שחולקין עליו יותר מקרבין אותו יותר לחש'ת. כי החש'ת בכל מקום בחינת אם אסק שמים שם אלה ואציעיה שאלן הנך, נמצא שבל מוקם בורוח להשיות. וזה בחינת ופרעה הקריב שהקריב את ישראל לאביהם שבשמיים, שעיל דידי רדיפתו אותם נתקרבו יתיר להשיות עכ'ל. עיין שם בליקו' חמ' סי' ר' וחב' סי' פ"ב שגם בשאלת תחתיות יכולין להיות סוכין אליו ית', וכן הוא סוקף לנמר שגם בשאלת תחתיות יכולין לבטל עצמו אל האור א'ס' והוא דברים נפלאים ונוראים). שדייקא על ידי התגברות הטערא אהרא מבטליין את עצמו לנמרי.

כוננות העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונוינו בעזיה להדריס כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, לנו נשמה לקבל באימילן מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנית ובין על דברינו כדי שיצא מתחתת ידינו נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למלתגים למערתת וכן לעתוב מאמרם להופיע בחט' סופר, אך להערות וט'
מי שברצונך שייגע לחט' סופר על יד האימעל, פנה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
או להפקה: 845.781.6701
להזדעה על מול טוב לאנ'ש, יש לשלוח הודעה (עד יומ ג' בשעה: 09:00 גנוק)

שיעור אוסף אידיש אין ספר ליוקוטי מודרן!

לימוד ספרה"ק ליוקוטי מודרן" בכל יום

מען קען הערן אוסף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספרה"ק ליוקוטי מודרן"

718-855-2121

געלערנט "אוסף אידיש" מיט אל אלחרן' הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט ווי עס איזו מבואר איז ליוקוטי הלכות
חזק ואמצעו אהיי למזר פטרו "בבל וויא", ולעין ולהחש בעס למיצוא בהם
בכל פעם עוצצת להציג נפשיכם (על' מכתב שי')